

Коваль та його пес

Микита Годованець

Стук та стук,
Дзень та дзень!
На всю силу дужих рук
День у день
По ковадлу бив-кував,
Гірко гроші добував.
Від тих дзвонів,
Передзвонів
Світ, здавалося, дрижав.
За ковадлом Пес лежав.
Горно дише та сопе,
Тисне пригарами груди,— Псу байдуже: спить, хропе,
Грім, здавалось, не розбудить...
Ось кінчив Коваль роботу.
Обітерши краплі поту,
Плямкнув ротом,
І запахла ковбаса,—
Де і сон подівсь у Пса.

* * *

Інші люди вдачу мають:
Де гримить важка робота,—
Сплять,
Хроплять,
Подібно Псу;
Роззявляють
Зразу рота,
Як зачують ковбасу.

"Коваль та його Пес". Увійшла до збірок 1958, 1960 і 1964 рр. Передруковується з останньої книги. Введена також до збірників "Україна сміється", "Сучасні українські байки".